

Urodzona w Kaliszu, do II wojny światowej mieszkała w Poznaniu. W 1946 roku przyjechała na Dolny Śląsk. W 1950 roku złożyła egzamin dojrzałości w Liceum Ogólnokształcącym w Żarach. Po maturze przez rok pracowała w Zjednoczeniu Przemysłu Węgla Brunatnego we Wrocławiu.

W 1951 roku rozpoczęła studia matematyczne na Uniwersytecie Wrocławskim. W 1955 roku ukończyła sekcję „matematyka teoretyczna” i uzyskała stopień magistra matematyki. W tym samym roku otrzymała nakaz pracy w X Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu, gdzie była zatrudniona jako nauczyciel matematyki do 1963 roku. W tym roku została przeniesiona do I Studium Nauczycielskiego we Wrocławiu, gdzie pracowała jako wykładowca matematyki. Prowadziła też wykłady zlecone z metodyki nauczania matematyki na Uniwersytecie Wrocławskim.

W latach 1965-1968 uczestniczyła w pracach seminarium doktoranckiego przy Katedrze Pedagogiki UWr. Była doktorantką Jerzego Słupeckiego. Prowadziła badania interdyscyplinarne dotyczące organizacji szkolnictwa, ekonomiki kształcenia, budowy sieci szkolnej i lokalizacji szkół, wykorzystując w nich metody matematyczne. W roku akademickim 1968/69 uczestniczyła w pracach interdyscyplinarnego seminarium ekonomiki kształcenia w Warszawie. Doktoryzowała się w 1968 roku w zakresie pedagogiki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu na podstawie pracy „Sieć szkół podstawowych a czynniki ekonomiczne, geograficzne i demograficzne: analiza sieci szkół podstawowych województw wrocławskiego i opolskiego”.

Od 1969 roku pracowała jako adiunkt w Instytucie Matematycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, początkowo w Zakładzie Logiki Matematycznej i Metodyki Nauczania Matematyki przekształconym później w Zakład Dydaktyki Matematyki, którego była wieloletnim kierownikiem (od 1974 roku do przejścia na emeryturę w 2000 roku). W 1978 roku habilitowała się w zakresie dydaktyki matematyki na Wydziale Pedagogiki Uniwersytetu Wrocławskiego. Wypromowała jednego doktora. W 1985 roku uzyskała stanowisko docenta, a w 1991 roku otrzymała nominację na profesora zwyczajnego Uniwersytetu Wrocławskiego.

Uczestniczyła aktywnie w konferencjach poświęconych kształceniu nauczycieli i edukacji matematycznej, m. in. w Szkołach Dydaktyków Matematyki i w Ogólnopolskim Seminarium Dydaktyki Matematyki, była członkiem Komisji Szkolnictwa i Popularyzacji Polskiego Towarzystwa Matematycznego. Utrzymywała kontakty naukowe dydaktykami z całej Polski a także z placówkami zagranicznymi. Współpracowała m. in. Z Walterem Szetelą (University B.C. Vancouver) i Josette Adą (Sorbona Paris VII Paryż). Brała udział w międzynarodowych kongresach, m.in. International Association for the Advancement of Educational Research (Warszawa 1969), International Course on Teaching Mathematics (Budapeszt 1972), International Congress of Mathematicians (Warszawa 1983), International Congress of Mathematics Education (Budapeszt, 1988), Commission Internationale pour

l'Étude et l'Amélioration de l'Enseignement des Mathématique (Lejda, 1985; Southampton 1987, Berlin, 1996; Neuchâtel, 1998).

Brała udział w przygotowywaniu raportów Centralnego Ośrodka Metodycznego Studiów Nauczycielskich dotyczących edukacji nauczycieli. Pod jej redakcją wydano dwutomowy podręcznik akademicki „Materiały do zajęć z dydaktyki matematyki” (Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, ISBN: 83-229-1711-2). Założyła Pracownię Dydaktyki Matematyki zajmującą się elementami materialnymi w kształceniu matematycznym, była kierownikiem kursów podyplomowych dla nauczycieli matematyki na UWr oraz prowadziła kursy doskonalące dla nauczycieli w Okręgowym Ośrodku Metodycznym. Na uczelni prowadziła zajęcia z logiki i teorii mnogości, arytmetyki i algebry, geometrii elementarnej i analitycznej, a przede wszystkim z metodyki nauczania matematyki. Była wychowawcą wielu wrocławskich nauczycieli i dydaktyków matematyki. Opracowywała programy przygotowania studentów do wykonywania zawodu nauczyciela matematyki, współpracowała z wieloma szkołami, tworząc możliwości ich praktycznego kształcenia. Była opiekunem staży naukowych dydaktyków matematyki (m. in. dr Marianny Ciosek z WSP w Krakowie i dr. Mieczysława Trąda z WSP w Zielonej Górze).

W uznaniu zasług dla edukacji matematycznej została odznaczona Medalem KEN oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Pracy z młodzieżą poświęcała także swój czas pozazawodowy, będąc instruktorką harcerską. Pomimo ciężkiej choroby nowotworowej nie zrezygnowała, będąc już na emeryturze, z prowadzenia wykładów dla studentów. Zmarła tuż po rozpoczęciu kolejnego roku akademickiego. Została pochowana na cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu.